

sige til hr. Søren Espersen, i en verden, hvor vi jo er påvirket af de her ting.

Hvis man virkelig kerer sig, som vi også gør, for de danske arbejdere og deres forhold, burde man netop støtte det her forslag, fordi det skaber bedre forhold i tredjeverdenslandene, og det gør, at man konkurrerer på mere fair vilkår, sådan at arbejdspladser ikke flyttes ud til områder, hvor man ikke respekterer faglige rettigheder. Det her er med til at fremme de faglige rettigheder.

Der er en sammenhæng mellem vores verden og deres verden. Det er en situation, hvor vi alle sammen vinder, hvis vi støtter det her forslag. Man kan ikke dele det op ved at sige, at der er nogle, der tager sig af Danmark, og der er nogle, der tager sig af verden. Det hænger sammen i dag, og jeg forstår altså ikke, at man ikke kan støtte det her forslag.

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Jeg vil gentage det, jeg sagde før. Jeg synes netop, det er fuldstændig korrekt, at det er enormt vigtigt, at den faglige trykthed og det fine system, som vi har fået indarbejdet her, også bliver en del af udviklingslandenes naturlige udvikling. Det synes jeg er fint. Og i virkeligheden – det er det, jeg hævder – er der ikke sket ret meget. Økonomisk er der, så vidt jeg kan vurdere, ikke sket det store i forhold til det, der var før.

Jeg synes, at det vigtigste er, at man på en eller anden måde har fået fjernet automatikken, og så synes jeg i øvrigt, at man også fortsat skal gøre alt, hvad man kan, for at arbejdernes faglige rettigheder i udlandet styrkes.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Vi går videre i ordførerrækken. Den næste er den konservative ordfører, hr. Per Ørum Jørgensen.

Per Ørum Jørgensen (KF):

Da den konservative ordfører, fru Carina Christensen, er forhindret, så skal jeg på vegne af Det Konservative Folkeparti bidrage med følgende til debatten:

I Det Konservative Folkeparti er vi enige med forslagsstillerne i, at globaliseringen har en social dimension, som vi naturligvis skal tage højde for i den danske udviklingspolitik. Vi er dog langt fra enige i, at den rigtige måde at sikre den sociale dimension på er ved pr. automatik at give støtte til nogle udvalgte organisationer. For

os er det afgørende, at vi altid, når vi giver støtte, tager højde for den konkrete situation i de lande, som vi samarbejder med, og at vi altid foretager en vurdering og prioritering af, hvor vores bistand kan gøre mest nytte.

Vi mener ikke, at der er behov for en ny rammeaftale med ILO. I vores samarbejde med ILO ligger der allerede en støtte til ILO's målsætning om anstændigt arbejde. Vi er helt tilfredse med den prioritering, der er foretaget inden for vores aftale med ILO, nemlig en fokusering på bekæmpelse af børnearbejde, støtte til oprindelige folk og indarbejdelse af beskæftigelses hensyn i de nationale fattigdomsstrategier.

Efter vores opfattelse er det helt afgørende, at vi bruger organisationerne der, hvor de har deres styrker, og det er jo netop på de her indsatsområder, at ILO generelt har haft mest gennemslagskraft.

Vi er meget glade for erhvervssektorprogrammerne, og vi hilser det velkommen, at regeringen inden for det næste halve år forventer at sætte sit fjerde erhvervssektorprogram i gang. Når det er sagt, så mener vi, at man selvfølgelig fra land til land må tage stilling til, hvilke sektorer vi skal støtte, således at vi altid sikrer, at vi hjælper landet på den bedst mulige måde.

En tilsvarende pragmatisk indstilling må også gælde under planlægningen af de enkelte erhvervssektorprogrammer, således at man her individuelt tager stilling til, om der skal etableres en arbejdsmarkedskomponent, eller om vores støtte skal begrænses til arbejdsmarkedsorganisationerne.

Med hensyn til Private Sector Programme og mulighederne for at bidrage til at sikre faglige rettigheder mener vi ikke, at der er brug for nogen nærmere analyse, eftersom det i forvejen er en betingelse for at modtage støtte fra PS-programmet, at man overholder ILO-konventionerne.

Kl. 20.45

Vi er enige i, at fagbevægelserne kan spille en væsentlig rolle i udviklingsprocessen, og derfor har vi som udgangspunkt heller ingen problemer med at støtte fagbevægelsens udviklingsaktiviteter. Vi kan så konstatere, at vi i forvejen støtter disse aktiviteter med ca. 114 mio. kr. ydet over ngo-bistanden. Det vigtigste for os er i den forbindelse, at kvaliteten af fagbevægelsens indsats er af høj kvalitet, og at den lever op til de høje standarder, der gælder for dansk ngo-bistand i øvrigt. Om civilsamfundsorganisationerne så skal have flere penge til deres arbejde for